

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, FEBRUARY 26, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

Hitler prerokuje zmago

Diktator je govoril nemškemu narodu, da se bo Nemčija borila, dokler strahovlada plutokratov ne bo zlomljena, sklicevaje se na prijateljstvo treh velesil: Rusije, Italije in Japonske.

BOŽJA ROKA VODI IN BLAGOSLAVLJA NEMŠKI NAROD, TRDI HITLER

Munich, 24. febr. — Danes je govoril diktator Hitler nemškemu narodu, kateri govor se je potem radia raznašal po vsem svetu. Izjavil je, da ima tri velike prijatelje, ki mu zvesto stojijo ob strani: Rusijo, Italijo in Japonsko. Poleg Boga, ki je z njim in nemškim narodom. Vpil je, da se bo Nemčija borila, dokler ne bo strahovlada plutokratov. Po udarjal je, kako ga je božja Previdnost obvarovala smrti 8. novembra v tem mestu in da je ista Previdnost, ki blagoslavlja nemški narod zadnjih šest let.

"Ali mislite, da bi nas Previdnost blagoslovila samo zato, da bi nas sedaj pustila na c-dilu? To je Bog, ki je ustvaril ljudi z enakimi pravicami," je govoril Hitler. Dalje je omenil, da je Nemčija danes močnejša kot je bila leta 1914 in to zlasti pod njegovim vodstvom.

Hitler je govoril v Hofbrau dvorani ob priliki 20 letnice, kar je ustanovil nazijsko stranko. To je bilo prvič, da je prišel v to mesto, kar se je pripetila znana razstrelba v Burgerbrauhaus, pri kateri je bilo ubitih osem oseb. Baje je bila položena bomba za Hitlerja.

Prav v trenutku, ko je na potu v Nemčijo ameriški državni podtajnik Welles, da poizve, če je kaka možnost za mir v Evropi, je

Sprejem Wellesa v Nemčiji

Berlin, 24. febr. — Nemški državni sekretar je bil pripravljen, da bo do dalj ameriškega državnega podtajnika Wellesa veličasten in prirejen sprejem, ker vedno bolj uvidevajo, da ima ameriška nevtalna postava mnogo dobrih točk zanje. Zato si Nemčija ni česar bolj ne želi kot to, da ostanejo Zed. države nevtralne.

V tork ali sredo bo Welles sprejet pri Hitlerju. Toda vlada je izdala strog ukaz, da časopis ne sme pisati ničesar o tem obisku, ali kar je z njim v zvezi. V nemškem časopisju se opaža, da je prenehalo z napadi na Zed. države. Vsi vladni pradi so dobili nalogo, da bodo dajali informacije, ki bodo eventualno potrebne za časa obiska ameriškega odposlanca.

Kot se poroča, bo Hitler podal Wellesu pritožbo o Angliji in Franciji in bo skušal dokazati, da je Anglija kriva sedanje vojne. Dokazoval bo Wellesu, da 80,000,000 nemškega naroda potrebuje dovolj prostora za svoje življenje.

Zakaj je šel Welles v Evropo

Washington, D. C. — V zadnjih par mesecih je bil predsednik Roosevelt in državni oddelek neprestano oblegovan od raznih posredovalcev za mir, največ teh iz Danske, Nizozemske, Švedske, Belgije in Švice. Ti so pripovedovali, da se je ta ali oni vplivni nemški vladni uradnik izrazil, da bi bila Nemčija pripravljena sprejeti premirje. Toda nihče ni vedel povedati, pod kakšnimi pogoji. Zato je pa Roosevelt poslal podtajnika Wellesa v Evropo, da se na licu mesta prepriča, če je res kakšna možnost za mir. Roosevelt je bil mnenja, da kjer je toliko dima, tam je morda tudi kaj ognja.

Rim, 24. febr. — Kot se poroča iz vladnih krogov, bo najbrže Mussolini čakal, da obišče Welles

SKANDINAVCI OSTANEJO NEVTRALNI

Copenhagen, 25. febr. — Skandinavski narodi so danes stvorili soliden blok, da bodo branili svojo nevtralnost, da se bodo izognili obeh vojni front in da bodo dobili odškodnino za vojne izgube. Vojni ministri Švedske, Norveške in Danske so se posvetovali štiri ure in pol in sklenili nasledovni politiki, ko bo obvarovala te dežele vstopa v vojno.

Te skandinavske države so se sporazumele, da bodo podpisale druga drugo v pogajanjih z vojskujočimi državami, dalje, da bodo skupno protestirale proti kršenju mednarodnih postav kot v slučaju Anglije, ki je šla v norveške nevtalne vode, da je vzela iz nemške ladje Altmarm svoje mornarje, dalje, da bodo zahtevali od vojskujočih držav odškodnino, povzročeno od strani vojskujočih držav.

Ministri so izrazili željo, da se rusko-finska vojna čim prej konča in da Finska obdrži svojo neodvisnost, ter da naj se tudi evropska vojna čim prej konča, ker postaja vedno večje zlo za evropske narode.

ROCKEFELLER JE DAL ZA FINCE

New York. — John D. Rockefeller je daroval \$100,000 za od pomoč Fincem z izjavo, da se ves svet čudi hrabrosti Fincev, ki se bore za svojo svobodo. "In kot pomoč temu hrabremu narodu daruje moja družina in jaz \$100,000," je pisal Rockefeller Hooverju, ki je načelnik finskega re-lifa.

Seja v Euclidu

Za danes zvečer sklicuje euclidiska zveza davkoplačevalcev javno sejo v avditoriju Euclid Central višje šole. Slišalo se bo poročilo glede pobiranja podpisov proti nameravanemu hišnemu projektu. Kolikor se vidi že zdaj, se bo na te peticije podpisalo najmanj 95 odstotkov vseh euclidskih volivcev. Na tej seji danes zvečer se bo poročalo tudi glede finančnega stanja mesta, zato je vsak, ki se zanima za napredek mesta, vabljen, da pride na to sejo.

Jutri so volitve

V 22. kongresnem distriktu se bodo vršile jutri volitve, pri katerih bodo volivci glasovali med demokratom Anthony Fleglerjem in republikanko Frances Bolton, kdo izmed njiju bo poslan v kongres Zed. držav. Volivne koče bodo odprte od 6:30 zjutraj do 6:30 zvečer. Izredno malo zanimanja je za te volitve.

Poceni pohoštvo

Zdaj je čas, da si nakupite potrebno pohoštvo, ko so cene znižane. Grdinova trdnjava, 6019 St. Clair Ave. in 15301 Waterloo Rd. ima na februarjski razprodaji cene tako znižane, da si prihranite od 10 do 40%. Te cene veljajo samo za februar.

Donahey ne bo pri poroki hčere

Washington, D. C. — Ohijski senator, demokrat Alvin Vinton Donahey, ali "Vic," kot ga nazivljejo, ne bo odšel iz ozemlja Zedinjenih držav, da bi prisostvoval v juniju poroki svoje hčere na Havajih. Ne radi tega, da nima rad svoje hčere Marion, ampak radi tega, ker se trdno drži svojega sklepa, da ne bo nikdar več odšel iz Zedinjenih držav. Niti toliko ne, da bi šel na kanadsko stran, kar obišče Niagarske slapove.

Pred 17 leti je rekel, da bo prelomil to svojo obljubo in

Turčija je mobilizirala industrijo in trgovino

Istanbul, 25. febr. — Turčija je danes podvzela nove drastične odredbe, ki kažejo, da se dežela z vso resnostjo pripravlja na vojno. Vlada je postavila trgovino in industrijo na vojni bazo in ukazala prisilno delo. S to določbo ni dovoljeno nobenemu delavcu v industriji pustiti delo. Iz Ankare so prišli častniki generalnega štaba, da uredijo vse potrebno za obrambo Istanbula (Carigrada), najsi bo iz zraka ali od morja. Prišlo je tudi več angleških in francoskih tehnikov, ki bodo pripravili deželo sposobno za vojno, Turško časopisje zatrjuje, da je vojna med zavezniki in Rusijo gotova stvar.

Rim, 24. febr. — Italija je podpisala novo trgovsko pogodbo z Turčijo, ki določa izmenjavo raznih predmetov med obema deželama. Poroča se tudi, da sta Italija in Nemčija obnovili trgovsko pogodbo, datirano iz leta 1934.

SE JE BAL ZA SVOJEGA FANTA

Bolton, Anglija. — Vojak Gibson, ki je bila na dopustu, se ni vrnil k armadi. Začeli so ga iskati in ga končno našli na domu njegove zaročenke, ki ga je bila skrila v posteljo med dve žimnici. Sprva so nameravale oblasti strogo postopati z dekletom, toda končno so jo izpustile.

DVA NEMŠKA VOHUNA USMRČENA

Berlin. — Oblasti so usmrtili Walterja Hartmanna, ki je pomagal pri gradnji Siegfried linije in jo pozneje izdal francoskim agentom mnogo važnih informacij o tej utrdbi. Fridolin Endras je bil pa usmrčen radi veleizdaje.

Porota ni edina

Porota, ki se posvetojuje glede usode Josepha Di Marco in Anthony Cirasole, ki sta nedavno ustrelila v Clevelandu trgovca Edvarda Erdodya, se v soboto ni mogla zediniti. Sodnik Merrick je ukazal, da se porota zapre do danes zjutraj. Sluti se, da je najbrže samo en porotnik drugačnega mnenja. Porota se ne more sporazumeti, ali naj se morila pošlje na električni stol, ali pa v dosmrtno ječo. Državni pravdnik Cullitan je zahteval za oba smrtno kazen. Pri obravnavi sta se izgovarjala drug na drugega, da je streljal na trgovca.

Mrs. Znidaršič se zahvaljuje

Mrs. Ana Znidaršič, 1148 E. 72nd St., se zahvaljuje za cvetlice in obiske v bolnišnici; prijateljice jo lahko zdaj obiščejo doma.

Na operacijo

V Lakeside bolnišnico se je podala na operacijo Mrs. Mary Merhar iz 1136 Norwood Rd. Obiski so dovoljeni vsak dan od dveh do 3:30 popoldne in od 6:30 do 8:30 zvečer.

Mrs. Modic v bolnišnici

Mrs. Karolina Modic, 6201 St. Clair Ave. se je včeraj popoldne močno poškodovala, ko je padla na dvorišču ter pri tem zadela z glavo ob rob stopnice. Pri tem si je zlomila tudi levo roko. Zdravniki še ne vedo, če je dobila še kaj drugih notranjih poškodb. Odpeljana je bila v Huron Road bolnišnico. Obiski začasno še niso dovoljeni. Želimo ji, da bi se zopet kmalu vrnila k svoji družini.

IZ RAZNIH KRAJEV PO AMERIKI

Chicago. — V bližnjem Lyonsu je 13. t. m. umrl Karl Baškovec. Pokojnik je bil star 73 let doma iz Krške vasi pri Cerkljah. Tu zapušta ženo, tri sinove in hčer.

San Francisco, Cal. — Tu je pred dnevi umrl Josip Lesjak, star 68 let in doma iz St. Jurija na Stajerskem. V Ameriki je bil 35 let in zapušta ženo.

Joliet, Ill. — Pred dnevi je tu umrl Math Ramuta v visoki starosti 84 let in doma iz Metlike v Beli Krajini. V Ameriki je živel čez 40 let in tu zapušta štiri sinove.

Eveleth, Minn. — Te dni je tu umrl Anton Omerza, star 72 let, po kratki bolezni. Bil je star naseljenec in v Ameriki zapušta tri sinove, tri hčere in dve sestr.

Raton, N. M. — Tu je umrl George Kruljac, star 51 let in rojen v Mrkopolju na Hrvaškem.

Milwaukee. — Dne 10. t. m. je podlegla pljučnici Frances Matic, stara 64 let in doma iz Gornjega grada na Stajerskem. V Ameriki je bila 33 let in tu zapušta moža, sina, hčer in dva vnuka.

Jennie Oblok iz W. Allisa se nahaja v bolnišnici West Side, kjer se je morala podvreči operaciji. Zdravje se ji vrača. — Zakonska dvojica John Kegel je zadnji dni slavila srebrno poroko. — Dve poroki: Louis Griesbacher in Louise Horvat ter Edward Zafletel in Harriet Machia. — Nadalnjih enajst Slovencev in Hrvatov je dobilo državljanstvo.

Chicago. — Dne 14. februarja je na naslovu 1143 No. Lawndale Ave., umrl John Sajovic, star 54 let in z Iga pri Ljubljani. Tu zapušta ženo in tri otroke, v Akronu, O., očeta, v North Chicagu pa sestro.

North Chicago. — Dne 18. febr. je za dolgo proletarsko boleznijo umrla Agnes Hodnik, stara 46 let in rojena na Vrhniki, po domače Štikljeva Nežka. Tu zapušta moža in dve sestr. V starem kraju pa eno sestro. — Dalje je umrla Jennie Sedej, roj. Mikš, doma iz Preserja pri Ljubljani.

NE V POKOJ, AMPAK DELAT!

New York. — Newyorški župan je ukazal osmim ognjegascem, da se javijo za službo, ali se bodo morali pa zagovarjati na sodniji. Načelnik McElligot je namreč sebe in še sedem drugih prigljal za pokojnino s polno vsoto, kot jo dobivajo sedaj, predno stopi v veljavo nova določba za veliko manjšo pokojnino. Župan LaGuardia pravi, da jim bo to zabil.

Robert Hill umrl

V nedeljo popoldne je umrl Robert C. Hill, star 48 let, stanujoč na 3716 E. 142nd St., brat Mary Hill, ki je že dolgo let kot gospodinja pri družini John J. Grdina. Rojen je bil v Newark, N. J., in zapušta ženo in tri otroke. Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi v sredo popoldne na pokopališče Highland Park.

Mrs. Modic v bolnišnici

Mrs. Karolina Modic, 6201 St. Clair Ave. se je včeraj popoldne močno poškodovala, ko je padla na dvorišču ter pri tem zadela z glavo ob rob stopnice. Pri tem si je zlomila tudi levo roko. Zdravniki še ne vedo, če je dobila še kaj drugih notranjih poškodb. Odpeljana je bila v Huron Road bolnišnico. Obiski začasno še niso dovoljeni. Želimo ji, da bi se zopet kmalu vrnila k svoji družini.

Finci trdijo, da so ustavili rusko ofenzivo na vsej črti

Ruske izgube znašajo v zadnjih 25 dneh najmanj 86,000 mrtvih

Helsinki, 24. febr. — Uradna izjava finske vlade naznanja, da je bila ruska ofenziva proti mestu Viipuri popolnoma ustavljena in da znašajo ruske izgube na polotoku Karelian v zadnjih 25 dneh do 86,000 mrtvih na bojni poljani. Vroči boji so danes za močno utrjeno finsko trdnjavo na otoku Koivisto. Danes zvečer vrgli v boj tisoče svežih čet, toda Finci so držali svoje nove pozicije. Rusi so napadali za tanki, kateri so pred četami delali pot v snegu. Finci upajo, da s pomočjo novozapadlega snega ustavijo rusko ofenzivo, vsaj začasno.

Finska poročila tudi zatrjujejo, da so ruska letala zadnja dva dni zelo malo napadala.

Vojna v zraku in na vodi

London, 24. febr. — Tovorni parnik Benvolio, ki je pobiral mine iz morja, je sam zadel na mino in se potopil. Deset mož posadke je utonilo. Vseh ladij, bojnih in trgovskih, je bilo potopljenih v tej vojni skupno 425, ki so imele skupno 1,439,807 tonaz. Kolikor je znano, je pri tem utonilo 3,598 mož. Največ ladij je izgubila Anglija. Zadnji teden je izgubila sedem ladij, Nizozemska pa pet.

Zrakoplovno ministrstvo poroča, da so angleški letalci dve noči zapovrstjo poleteli globoko v Nemčijo, kjer so dosegli celo Prago. Poleg Prage so leteli nad Berlinom, Kielom, Hamburgom in Bremenom. Eno izmed letal je moralo pristati v Belgiji, kjer so oblasti posadko aretirali.

POVOZIL DVA BIKIKLISTA

Elyria, O. — Thomas Stanko, star 43 let in njegov brat Paul, sta bila v bližini tega mesta povožena od avta, ki ga je vozil Alex Toth. Thomas je bil na licu mesta mrtev, Paul je dobi pa težke poškodbe.

Pokojni Frank Zaje

V soboto zjutraj je nagloma preminul Frank Zaje, star 49 let, stanujoč na 1444 E. 63rd St. Takaj zapušta žalujočo soprogo Mary, rojeno Mahne doma iz Krke in tri otroke: Mary poročeno Lukane, Margaret in Josephine, sestro Josephine, poročeno Marin v Bridgeport, O., ter več sorodnikov. Pokojni je bil rojen v Podbukovju, fara Krka na Dolenjskem, kjer zapušta sestro Angelo in več sorodnikov. Bil je član društva "V boj," št. 53 SNPJ in društva sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ. Pogreb se bo vršil v tork zjutraj ob 8:30 iz pogrebnega zavoda Josip Zele in Sinovi, 6502 St. Clair Ave. na pokopališče Calvary. Naj počiva v miru, preostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Seja mladinskih zborov

Danes zvečer ob osmih se vrši seja zastopnikov Združenih mladinskih pevskih zborov v SND na St. Clair Ave. Zastopniki vseh zborov naj se gotovo udeležijo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 47 Mon., Feb. 26, 1940

BESEDA IZ NARODA**Ob Tvojem spominu**

V prerani grob je odšel eden izmed mojih iskrenih prijateljev, Mr. Joseph Oražem. To je bil pravi iskreni prijatelj! Od časa ko sem ga spoznal in do zadnjega vzdihljaja je bil moj resnični prijatelj. Mnogo pred 30 leti sva skupaj uradovala v društvu. Pozneje sva vedno ostala drug drugemu prijatelja v pravem pomenu besede. Blag naj mu ostane spomin!

Ze nekaj let ni bilo v hiši Oražmovih tiste srečne veselosti in živahnosti, kakor je bila vedno poprej dokler se ni bolezen oglasila ali začela se oglašati pri članih družine Oražmovih. Poznal nisem srečnejše družine kot je bila Oražmova, dokler se ni bolezen oglasila tu in tam med enim ali drugim v družini. Glavni smoter bolezni je pa meril na gospodarja. Četudi na videz korenjak kakor je vedno bil, je prišel popuščati s zdravjem. Zdravnik mu je svetoval več počitka in lažje delo, toda Mr. Joseph Oražem ni mogel verjeti, da bi se on mogel ukloniti malenkostnim boleznim. Upanje, da bo jutri že bolje in da se oprosti manjšim boleznim se je pravdalo z njim mesece in mesece, tem so sledila leta, in sledila je smrt. Kakor ni on mogel verjeti resnosti bolezni, prav tako niso mogli priznati niti ostali v družini, toda bolezen se ni šalila, tirala je njega v vedno težjo pozicijo, pešal je in pešal dokler ni podlegel.

Usoden je bil dan 21. februarja zvečer za Oražmove. Tega dne so se tudi že dolgo poprej resno bali kdaj bo prišel. Domači zbrani krog njega so se z njim razgovarjali, pripravljali se na prejem sv. zakramentov, da se pripravijo za odhod v večnost. Pripovedoval jim je in vpraševal tudi po tem in onem za jutrišnji dan, zadnja beseda je bila od njega: "Saj nisem še tako slab, vse bo še dobro, zaupajmo..." V tem je utihnil. Ko ni več nadaljeval, so stopili k njemu, takoj poklicali Rt. Rev. Msgr. Ponikvarja, ki je bil hitro na mestu; v hiši je nastal jok. "Oče, oče, menda nam res še nisi umrl..." Svečo je še držal v roki, toda besede ni več iz njegovih ust; utihnil je za vedno; duša je odšla k Bogu Stvarniku v katerega božjo voljo se je vedno poprej izročal v boleznih. Umrl je mirno in srečen med srečnimi, katere je tako ljubil in ki so njega ljubili. Malo je družin kakor je družina Oražmova.

Narod bi se moral v veliko hvaležnostjo njega spominjati, ker je bil Mr. Oražem kot oče in kot gospodar povod, da so lahko njegova soproga in hčere vedno sodelovale v korist slovenskim društvom na raznih prireditvah. Kjer je hišni oče, ki razume potrebo in podporo za druge, tudi družina potem nemoteno v ta namen sodeluje. Omenjenih ni manjkalo nikjer, kjer so bile potrebne za delo "zastoni" in za to naj bo tudi njemu to štetu v dobro ob njegovem grobu. Ko sem bolnega obiskal je vedno priporočal soprogi, da naj postreže drugim, četudi se je sam nahajal v največji potrebi pomoči od drugih zdravih ljudi. Bil je vseskozi vzgled vzornega moža; bil je pohleven in tih, v srcu je ohranil živo versko prepričanje in ljubezen do svojih in do svojega naroda. Takemu naj vedno ostane neminljivi spomin med nami.

Večni mir duši njegov. Obilno tolažbe pa ostali družini in sorodnikom.

A. G., iskren prijatelj družine.

Dragemu prijatelju v spomin

Ljubljana, Jugoslavija. — Zelo bridko me je zadelo sporočilo iz Clevelanda, katerega mi je poslal Mr. Grdina, da je umrl stari slovenski Clevelandski pionir Mr. Mihael Setnikar.

Ko sem bil zadnjič oktobra v Clevelandu sem ga obiskal, in bila sva oba pristočno vesela, da sva se še enkrat videla pred smrtjo. Toda videlo se je že takrat, da Mr. Setnikar ne bo dolgo, dasi je bil navidez še precej krepak. Sedaj je že v grobu. Z Mr. Setnikarjem je legel v grob v tuji zemlji mož, poštenjak, kakoršnih imamo malo. Vsikdar je bil zvest svoji veri in svojemu narodu in je oboje ljubil iz cele duše do svoje smrti. Za oboje je bil vsikdar pripravljen delati in žrtvovati in trpeti. Bil je lep vzgled svojim rojakom. Kakor danes, ga gledam pred seboj v njegovem delu za napredek slovenske ameriške Ljubljane v Clevelandu. Kako je bil vsikdar darežljiv za trpečega svojega rokaja, vsikdar darežljiv za svoje prepričanje, od katerega ni odstopil v celem svojem življenju niti za korak. Zato je njegova smrt gotovo velika izguba za Cleveland.

Velikemu možu pa naj bo tuja zemlja lahka in naj počiva v Bogu.

Rev. Kazimir Zakrajšek.

Nazaj hiti spomin

Zdaj v mrazu, na zledeneli cesti mi hiti spomin nazaj v mojo mladost — v moje šolske dni. Kako veselo je bilo v šoli in kako veselih obrazov smo se vračali proti svojemu domu po končanem pouku. Kako veselo smo poskušali in tekmovali na ledu, kako se zna bolj drsati. Posebno veselo je bilo tam na cerkvenem hribu, kjer smo tekmovali na ledu, tam je bil kaj imeniten prostor, kot nalašč za kaj takega, le matere so potem tožile, da smo prišli prepozno domov in da so čevlji že zopet predrti...

Na ledu smo imeli me mladenke res srečo, nič se nam ni prigodilo, a v spominu pa imam nesrečni dan v poletju in ki bi bil skoraj smrtno nevaren za Iskrovo Marjetico. Na drugi strani tega hriba je dom dobre Neuvirtove družine, kjer je bila doma č. s. Sebastjana, iz te hiše je bilo šest sester pri č. šolskih sestrah.

Ob gozdu imajo Neuvirtovi velik ribnik, kamor se je v poletju rada hodila kopat naša mladina. Takrat je Marjetica tudi nas navdušila, da smo hitele po gozdu, kateri nas je varoval pred domačim pragom, proti ribniku. Le Pravličeva Tilka se je še ustavljala, a končno pa smo tudi njo zvale s seboj, vse brezskrbne med osem do deset let stare punce.

Hitro smo bile v vodi, katera nas je poživila v naše veliko veselje ter smo se zopet vesele vračale iz vode k svoji obleki.

V ribnik pa je bila napeljana tudi debela deska, prav do globokine. Na tej deski so prale naše perice. Na to desko je hitela še v srce Iskrova Marjetica ter veselo prepevala pesem, katero smo se ravno isti dan naučile v šoli. Stala je prav na koncu deske ko zapazi, da plava po vodi kača beľouška. Marjetica vsa v strahu zakriči "kača," obrne se na deski, a v naglici tako nerodno, da je omahnila v globokino. Vse smo se silno prestrašile te nesreče...

Ne vem kako sem ob desko se oprimala, prišla v bližino Marjetice, katera se je bila tedaj že zopet prikazala na površje ter jo zgrabim, sama v veliki nevarnosti, z eno roko za srajco ter se imeti denar, naj jih vendar enkrat ustavijo in naj jim vsega

privlečem k kraju, kjer smo jo srečno rešile iz objema smrti.

Prestrašene do smrti, smo se tihe vračale domov ter imele v srcu trden sklep: "Nikoli več se ne gremo kopat v Neuvirtov ribnik, kateri bi nam bil skoraj požrl Marjetico."

Kje pa smo danes me srečne sošolke, ve moje mladostne sovrstnice, kje ste? Štiri me že čakate v nebeških višavah. Tam se zopet vidimo. Da pogosto sanjam o vas ter mi tako budite spomine na srečne otroške dni.

V spominu mi je dan, ko je jokal naš sosed za Pravličevo Matildo, katera je ležala na mrtvaškem odru. Srce se nam je trgalo ob grobu kamor so jo položili in kamor jo je spremljala vsa šolska mladina.

Ko je Tilka ležala še na smrtni postelji, še v zadnjih zdihljajih, je prišla svojo mamo za roko in s pojejačim glasom šepetala: "Že gredo pome... in kako je tam lepo..." Pa še zelo ozke so duri kjer bom šla jaz noter. Tam bi vi mama prav gotovo ne mogli skozi," potem pa je še komaj slišno vzdihnila — Jezus Marija! Izdihnila je v materinem naročju. Srečen bodi tamkaj ti dobri otrok, ti draga naša Tilka. Blagrujem te, ker si umrla v nežni detinskih letih. Bog ti daj večno srečo pri Njej, katero si tako častila.

Pozdrave pošiljam čez širno morje,

vam, ki v domovini živite, vi dragi, ki ljubi vas moje srce, pozdrave ljubice sprejmite.

Vsem sreče želi vam tu moje srce,

vsem, ki ste bili dobri do mene, v daljo k lipi hite mi želje, pozdrave pošiljam iskrene.

Marija Kurnik.

Še malo o politiki

Že zopet prosim nekoliko prostora v našem cenjenem časopisu Ameriški Domovini, ker mislim, da bi tega časopisa ne smelo manjkati v nobeni slovenski hiši. Želim se tudi jaz nekoliko izraziti o politiki, čeprav sem jo že deloma opustila.

Najprej se moram iskreno zahvaliti Mr. Frank Opaskarju za njegov dopis v Ameriški Domovini dne 15. februarja. Povem vam, da ste ga vzeli prav iz moje glave. Vsaka beseda je resnična, samo želela bi, da bi bilo še kaj več takih dopisnikov, da bi kritizirali današnje vodstvo v Clevelandu. Je v resnici nevednost ljudi in pa lenoba ter brezbržnost vzrok, da je danes v Clevelandu tako kot je. Če pa kateremu ali kateri rečeš, da naj bi se kaj oglašil v časopisu, pa dobiš navadno odgovor: "pisanje je moja smrt."

Zato pa je tako. Tudi jaz rečem, da bi nas moralo časopisje poučiti o vsem kar se dela v zbornicah in nam poročati kako se rabi naš težko prislužen denar, denar davkoplačevalcev. Namesto, da časopisje piše vsake vrste sovražnosti in biča ljudi brez vsakega vzroka, nevede koliko je resnice na tem ali onem, ampak kar udari samo zato, ker je ta ali oni drugačnega mišljenja, seveda si pri tem samo pričakujejo koliko bodo s tem napravili sebi enakih. Pa ni tako! Ljudje so katoliškega prepričanja, prečitajo, na to pa parkrat plunejo na vse to.

Katoličani nismo veje, da bi nas kakor veter nagibali sedaj v to, sedaj v drugo stran in da bi kar vse čitali, kar se komu dopade in neglede kaj čita. So pa tudi častne izjeme v časopisih. Poučeni nas je treba o delovanju ene ali druge vlade, to je dolžnost časopisja. Councilmani bi si pa tudi lahko mislili, da nekaj bi morali vseeno storiti za davkoplačevalce od katerih denarja živijo in imajo delo, da si boljše želeči ne morejo. Kadar bodo politiki zopet hoteli imeti denar, naj jih vendar enkrat ustavijo in naj jim vsega

ne dopuste kar se politikarji zmislijo. Tudi sama tista igrišča se mi zde tudi precej nepotrebnosti, kar se drugi za njimi kot samo stroški. Starši naj svoje otroke doma uče dela in ne samo igranja. Zato pa je tako, da ko otrok doraste in je star 20 let, pa ni za nobeno koristno delo ker se je vedno samo igral.

V starem kraju so nam starši zmešali žito in nas nagnali zbirati ga, samo da smo delali. V poznejše, življenju nam ni bilo nobeno delo pretetko. Koliko se starši trudijo, da pošiljajo svoje otroke v višje šole. Marsikateri udobnosti se morajo odreči, samo da pomagajo svojemu sinu, hčeri do izobrazbe in koncem konca pa vidiš, da je skoro večina tega denarja stran vrženega, ker jih sedaj vidiš na WPA, ali pa še tega ne dobe in so še vedno doma pri starših. Zakaj je danes toliko mladine brez dele? Zato, ker nekateri ga ne morejo dobiti in veliko pa je takih, ki so prenehkužni in nočejo delati.

No, pa poglejmo našo politiko še malo bolj natančno. Politiki so se že kar navadili, da kadar ne zmorejo v splošnih volitvah, pa skličejo oziroma razpišejo izredne volitve, ker vedo, da pri izrednih gotovo vselej zmaga. Kar pa meni nikakor ne gre v glavo kako je to mogoče. Ako bo šlo tako naprej bo v do glednem času prišla že kar tisočinka na tisočino v davkih na posestva. Kam gre vendar toliko denarja, ko je vse tako obdavčeno.

Tukaj bom zapisala kakšne davke vse moramo plačevati. Zapisala pa jih bom v angleščini, ker se bolj lepo sliši: tariff tax, income tax, retail sales tax, club tax, school tax, tax on beer and ales, city tax, county tax, tax on obligations, war tax, wine tax, tax on corporations, brewer tax, sewer tax, tax on liquor bars, bridge tax, check tax, tax on drugs and pills, gas tax, ticket tax, tax on gifts and wills, poll tax, dog tax, tax on money loaned, state tax, road tax, tax on all things owned, stamp tax, land tax, tax on wedding rings, high and low tax, tax on everything. To so davki še posebej izven hišnih. Kje je denar?

Jaz mislim, da bi davkoplačevalci imeli polno pravico izvoliti si odbor poštenjakov, ki bi gledali na to kako se rabi naš denar. Zakaj delati bogatine še bolj bogate in reveže še bolj revne, saj menda ni vrag, da bi ne bilo nobene pravice več.

Tudi v tem se strinjam z Mr. Opaskarjem, ko piše glede vodnih (midrov) števec, da bi se jih vpeljalo kakor so za plin in elektriko. Potem bi stranke malo bolj pazile na vodo kot sedaj, ko jih ne briga ali zaprejo pipo ali ne. Ko sem nekega dne prišla po denar za najemino (rent) in sem tako nekaj časa sedela v kuhinji, pa je v tistem času nekdo dvakrat sprožil vodo v strahnišču, ker sem pa vedela, da je sama doma, sem šla pa pogledat in sem videla, da se otrok igra s tem, da spuša vodo. Seveda sem opozorila nato gospodinjino in mi je povedala, da se otrok tako rad igra s tem. Pri tem sem ji pa tudi povedala, da je treba vodo drago plačevati.

Torej, Mr. Kovačić, vsaj vi bi delajte na to, saj kakor se sliši ste jako aktiven v mestni zbornici. S tem si boste pridobili kredit in boste lahko tudi še in še izvoljeni v ta urad. Vodo pa kdor jo rabi naj jo pa tudi plača, kakor plin in elektriko.

Še nekaj o pisanju. Kdor čita "Pisano polje" izpod peresa Rev. Trunka v "A. S." mora poznati, da je to umotvor, da noben filozof ne more pisati bolje, pa se še nekaj obregajo ob njega tisti odpadniki. Nič zato častiti, kdor se podaja v pisanje, vedno najde kakega zgararja, ki se bo zaletaval vanj.

Pa če bi že na to odgovorjal kar človek piše, a kaj še, njegov jezik hoče, da te poniža pred ljudmi. Navadno je, da tak, ki

ima sam poln koš grehov pa hoče drugemu nekaj predbacivati. Ako bi bil Rev. Trunk in Rev. Coughlin kakšen socialist, bi jih povzdigovali v nebo, tako so pa vse samo človek ne! To bi človek rad vedel zakaj ti ljudje tako sovražijo duhovnike. Po mojem mnenju to dela samo prevzetnost in si domišljajo, da jim lahko vse preerečejo kar jim na jezik pride.

Tudi tukaj bi morala biti gotova meja, kaj se sme govoriti in kaj ne, da bi se lahko dalo takim ljudem nagobčnike.

Še nekaj, skoro bi bila pozabila. Hej, Mr. Grdina! Kaj smo mi Gorenci?, da nič ne pokaže naših slik, tistih krasnih gor, Alp in Karavank, ki smo jih večkrat tako s ponosom gledali, s tem pa našo najznamenitejšo božjo pot Brezje, ki je samo štiri postaje od mojega rojstnega kraja Javornika, Save in Jesenic. Tam sta dve največji tovarni, ena na Javorniku in ena pa na Savi. Tam bi se lahko vzelo najlepše slike, sedaj se pa čutimo ponižane, saj veste, da vsak takorad vidi kraje kjer se je rodil in ki ga spominjajo na srečna mlada leta.

Končno pa tudi vam g. urednik Ameriške Domovine čestitam k vašemu uradniškemu članstvu dne 3. februarja pod naslovom "Zakaj smo taki?", tudi vam se mora priznati, da ste izvrsten pisatelj. O, kako resnično so vaše besede. Tudi jaz pravim, da je ni večje zlobe, kot črniti drug drugega po časopisih in delati sovraštvo med ljudmi. Pozdravljeni,

Mary Modrijan.

IZ DOMOVINE

—Celje. — Novi grobovi. Na Sodniški stezi 3 je umrla 68 letna vdova po trgovcu Bučar Mary. V celjski bolnišnici so umrli 2 na polni sin posestnika Kramaršek Franc iz Loznice pri Celju. 67 letni občinski svetnik Ume Anton iz Vidstana. 65 letna prevzitarica Sumljaj Franciška iz Sv. Andraža pri Velenju. Na Slomškovem trgu 7. je umrla 4 mesece stara hčerka šoferja avtobusnega podjetja Vanušek Vera.

—Iz Vojnika pri Celju. Vojnik je zapustil šolski upravitelj. Vid Vertačnik in odšel na novo službeno mesto za šolskega upravitelja v Celje. V Vojniku je služboval od leta 1924, in pridobil mnogo prijateljev, posebno pa je g. nadučitelja ljubila mladina. Pridno je sodeloval pri vseh naših društvih. V preteklem letu se je rodilo v Vojniku 83 otrok, med temi 4 nemški. Število rojstev v župnijski je majhno, mnogo mater pa se je podalo ob porodih v celjske bolnišnice. V preteklem letu je v Vojniku umrl 101, od teh 51 v banovinski hiralnici. Porokov jih je bilo 47 parov.

Če verjamele al' pa ne

Eden naših papirarjev, ki ga je njegovo fino delo zaslovelo tudi v boljše ameriške kroge, je bil poklican v Cleveland Heights, kjer mu je bogata hišna posestnica odkazala delo v drugem nadstropju. Dogovorila sta se, da mu bo plačala na uro in tudi papir da bo sama kupila. Mislila si je, da bo tako najceneje prišla skrozi, ker bo delavcu plačala samo toliko na uro, pri tem bo pa že pazila, da ne bo postaval.

Papirar začne delati, ona pa spodaj posluša, če je papirar res zaposlen. Ker dolgo časa ne sliši nobene akcije, zavpije gori v drugo nadstropje: "Hej, kaj pa delate?" "Zdaj barvam ravno okna v kopalnici," se oglasi dekorator. "Okna barvate? Kako pa je to, da ne slišim nič?" "Veste, barvo devam na les v čopičem. / Toda če bi radi, da bi se to slišalo, mi prinesite kladivo in žeblice, pa bom barvo približal na steno."

WINNETOU

Po nemškem tiskariku K. Maya

Skratka, bil je moj mali Sam Hawkins.

Gledal nas je, mi pa njega. In drug drugemu smo se molče čudili. Nazadnje je mali Sam hudomušno pomežiknil in dejal:

"Blagoslovljene moje oči —! Katere puška je pa vas spet sem ustrelila, če se ne motim —? Kod pa ste se vzeli?"

"Kod ste se pa vi vzeli, Sam?" sem mu smejal. "Saj sem vendar na lastne oči videl, da ste pred menoj odjezdili iz kotline, če se čisto ne motim —!"

"Odjezdil iz kotline —? Hvala lepa za tako jezdenje!"

"Kako to? Saj ste vendar imeli konja —?"

"Konja —? Mrha mrcinasta je bila, ne pa konj! Komaj da sem bil zunaj, že je obstala in ni hotela več z mesta in tako grdo je rogovičila s svojimi kostmi med mojimi nogami, da bi bil stari Sam vse svoje stare kosti na drugo izgubil, če bi mrhe ne bil k vrgru poslal. Sem se rajši skrli in zlezel nazaj, hihihihih!"

Mali sem si, rdečkarji so vsi za vami in trdnjava bo prazna, če ne motim. In res je bilo tako.

Kal. So se čudili, ko so se takole lepo vračali, pa popadali s konji! In njihovi obrazi, kaki so bili, hihihihih! Le škoda, da nisem imel več strelcev!

"Majke povejte, odkod pa ste tiste domobrance vzeli —?"

"Sami so se vzeli. Bomo že še zvedeli, po kaj da so prišli sem v to samotno divjino, seveda ravno o pravem času in kakor da so naročeni. Skoraj bi rekel, da so nas rešili."

"Jaz bi tega ne rekel. Old Shatterhand, Winnetou in Sam Hawkins — ti trije se znajo že samostojno, če je rešitev sploh mogoča. Pa da nas bodo tile rdeči Ponke za nekaj let pomnili, za to pa so prišli čisto o pravem času."

Mislite, da bi jezdili za njimi?"

"Čemu? Opravili bodo z njimi že tudi brez nas. Tako misli mali Winnetou. Poglejte, odjezdila sta s Harryjem v grad! Pojdiva za njima! Poskrbeti moramo za naše padle tovariše!"

Odjezdila sva za Winnetouom in Harryjem v usodno kotlino.

Prazna je bila, zapuščena. Od podlavarja do zadnjega rdečkarja vse je pohitelo za nami. Kar razumel nisem teh ljudi. Vsaj Winnetoua bi bil moral Tim Finney bolj poznati.

Winnetou in Harry sta klečala ob truplu Old Firehanda. Ležal je še tam, kjer je padel, ob razpokli, ki si jo je Sam izbral za skrišališče. Harry je držal očetovo glavo v naročju in jo, mali, Winnetou pa je preiskoval rano.

In ravno ko sem prišel blizu, je Winnetou vzdiknil:

"Uff —! Uff —! Uff —! Ni mrtve — živi še!"

Prešnilo nas je ko električna jarka. Harry je kriknil od veselja, a Samom pa sva pokleknila k Apacu in mu pomagala, da spravimo Old Firehanda spet k življenju.

Nismo se zaman trudili. Old Firehand je odprl oči. Spoznal nas je. Rahlo se je nasmehnil sinu, govoriti pa ni mogel, predlagal je bil. In kmalu ga je zavest spet zapustila.

Tudi sam sem ga preiskal. Kroglja mu je prestrelila desno prsa in šla pod plečami spet ven. Rana je bila nevarna, posebej radi velike izgube krvi in ker se mu še druge rane niso zacelile, ki jih je dobil pri napadu na vlak in pozneje v praskah s Ponkami.

Pa Old Firehand je bil orjak in zato sva zasodila z Apacem, da se ga bo morebiti le še dalo rešiti, seveda le z najskrbnejšo nego. In upali smo, da ga bomo rešili, kaj je bil Winnetou izvrsten ranocelnik in bolničar.

Pomirili smo Harryja, Winnetou je poiskal zdravilnih zelišč, obvezal rane in poskrbeli smo ranjencu ležišče, tako udobno, kakor se je pač dalo poskrbeti v za pušeni divjini.

In potem smo mislili tudi na sebe. Vsak izmed nas je imel nekaj ran. Pomagali smo drug drugemu ter se povili, zakrpali in obvezali, kakor smo pač mogli in znali.

Sami smo ostali živi od vse lovske družbe. Vsi drugi so padli v nesrečnem boju. Da so poslušali moja svarila —! Vse bi bilo izostalo ne bilo bi toliko žrtev.

Opoldne so se vrnili dragonci. Razporedili so Ponke, jih več ko polovico pobili, sami pa niso izgubili niti enega moža.

Poveljujoči častnik nam je pravil, da niso slučajno prišli. Iz trdnjave Wilke so bili. Zvedeli so, da so Ponke nameravali napasti vlak, pa so se koj odpravili, da jih kaznujejo. V njihovih vaseh so zvedeli, da so na bojnem pohodu. Šli so za njimi in prišli ravno o pravem času.

Ostali so tri dni v lovskem gradu, da so si odpočili konji, ker so bili teden dni neprenehoma na nogah. Častnik nas je povabil, naj se preselimo v trdnjavo. Ponudbo smo radi sprejeli.

IV. Settler Corner. Trije meseci so minili. Še vedno smo sedeli v lovskem gradu in celili rane. Posledice usodnega napada na našo trdnjavo so bile le hujše, nego smo pričakovali.

Old Firehandu smo sicer rešili življenje, pa silno počasi je okrevanje. Oslabljen je, da ni mogel vstati. Da bi se preselili v fort Wilke, na to niti misliti nismo smeli. Umrl bi nam bil na potu. Odložili smo, da bo ostal v lovskem gradu dokler popolnoma ne ozdravi, mi pa da ostanemo pri njem. Pokazalo se je, da mu Winnetouovo zdravniško znanje in naša skrbna nega popolnoma zadostujeta.

Harryjeva rana ni bila nevarna, kmalu se je zacelila in vsega se je posvetil očetu. Winnetou seveda je bil "ves preluknjan," kakor je pravil Sam Hawkins, nekatere rane celo niso bile čisto malenkostne, dolgo je trajalo, da so se mu zacelile, pa proti koncu tretjega meseca je bil tudi Winnetou že "zakrpan" in popravljen. Moje praske in bunke so bile brezpomembne v primeri z ranami tovarišev, bolele so me, pa utrjen sem bil zoper bolečine kakor indijanski bojevniki, že vse hujše reči sem prestal. Najceneje se je še Sam odkupil, le nekaj bunk je odnesel, ki niti vredne niso bile, da bi jih omenil.

Jasno je bilo, da se bo moral Old Firehand še dolgo čuvati vsakršnega napora, tudi ko bo že popolnoma zdrav. Da bi se koj spet vdal napornemu westmanskem življenju, na to niti misliti ni smel. Sklenil je, da bo odpotoval na vzhod v Omaha na oddih k starejšemu sinu in vzletel Harryja s seboj, seveda šele, ko mu bo zdravje dovolilo.

Kaj pa početi z zalagami kožuhovalne, ki jih je nabral s svojo lovske družbo in ki so ležale v skladiščih zavetišča —?

Obležati niso smele. Tajnost lovskega gradu je bila znana, Ponkam in tudi dragoncem iz trdnjave Wilke. Prav lahko se je zgodilo, da bi se kdo lotil zapuščene naselbine in jo izropal. Old Firehand je moral kožuhovalno vzeti s seboj ali pa jo še pred svojim odhodom na licu mesta prodati.

(Dalje prihodnjic.)

ZAPISNIK

redne letne delniške seje S. N. Doma na St. Clair Ave., Cleveland, O., ki se je vršila ob večerih 11. in 12. jan. 1940
(Nadaljevanje)

William Candon predlaga, da se jih razdeli pred začetkom delniške seje.

Frank Smolek priporoča, da se v listih priobči račune in na tak način lahko vsak vidi, kako Dom obstoji.

Joseph Trebec se strinja, da se račune priobči v lokalnih listih in želi, da zbornica odglasuje o tem.

John Hočvar pravi, da vsak delničar nima naročenih lokalnih listov in zato ne bo videl računov. Priporoča v sprejem Trebec predlog, ki je po njegovem mnenju boljši. Če se ne more toliko odtisov računa napraviti na miomeograf, naj se da račune tiskati in razdeli.

Jos. Skuk priporoča, da se sprejme Trebec predlog in da se da v roko delničarjem seznam računov. Istotako zagovarja Trebec predlog tudi Steve Pirnat.

Sledi glasovanje in Trebec predlog je soglasno sprejet.

Sledi glasovanje za sprejem pravil z dodatkom Jos. Trebeca, ki so tudi sprejeta brez ugovora.

Nove zadeve. Na dnevi red pride resolucija predložena po Erazmu Gorshe, da se financiranje Slovenskega narodnega muzeja. Resolucija se glasi:

"Ker je Slovenski narodni muzej, ustanovljen dne 12. januarja 1939, potom sprejetja tozadevne resolucije na redni delniški seji S. N. Doma na St. Clair Ave., smatran kot splošna, narodna Ustanova, tikajoča se vseh Slovencev v Ameriki in, ker Slovenski narodni muzej do sedaj še nima finančne podla-

ge, katere je nujno potrebna za uspešno izvedbo, razvoj, ureditev in vzdrževanje istega in, ker bi bilo celotno financiranje Slovenskega narodnega muzeja preobtežljivo samo za družbo Slovenski narodni dom na St. Clair Ave., pod čigar streho se je Muzej osnoval in kjer se že eno leto izvaja in izpopolnjuje in,

ker je nujno potrebno, da se v to Ustanovo zainteresira vse Slovence v Ameriki in vse slovenske organizacije, društva in Društvo, brez razlike na versko ali politično miselnost, na sodelovanje, tako v moralno kot v finančne moziro in,

ker bo Slovenski narodni muzej služil kot zgodovinska podlaga in centrala za raziskavanje vsem Slovincem v Ameriki enako, mi,

zbrani zastopniki društev delničarjev in posamezni delničarji Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., v Clevelandu, Ohio, pričujoči na redni delniški seji dne 11. januarja, 1940, pooblaščamo in nalagamo bodočemu direktoriju S. N. Doma, da ima pravico in dolžnost prositi za finančno pomoč v imenu Slovenskega narodnega muzeja vse Slovence, odnosno Jugoslovanske podporne, gospodarske in kulturne organizacije, društva, Narodne domove in posameznike, na način in ob času, ki se direktoriju S. N. Doma uvidi najbolj umesten in,

da se vsi darovi in dohodki nabrani skupaj za v podporo Slovenskega narodnega muzeja naložijo v posebni sklad, kateri se sme rabiti izključno samo za razvoj, nabavo opreme in vzdrževanje Muzeja, ki je pod direktnim nadzorstvom direktorija S. N. Doma in,

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

dalje se nalaga dolžnost bodo-

Amerika postaja izolirana

Pogostoma čitamo o spremembah, ki se vrše v nepričakovani naglici. Za navadnega človeka je skoro težko pojmiti, kaj se sledi. Velikanska sprememba se je pričela takoj po zadnji svetovni vojni tudi v Ameriki, kar se tiče priseljevanja. Vladni krogi so namreč omejili priseljevanje kar največ so mogli. To je bil začetek, ki se tiče ljudskega priseljevanja.

Zadnjih par let je pa Amerika napravila velik korak tudi v tem, da manj potrebuje tvarin ali izdelkov, katere se je pred leti dovažalo v deželo. Značilno med številnimi dovoznimi potrebščinami je svila. Do nedavno se je v Ameriko dovažalo letno na stotisoče dolarjev vrednosti svile iz Japonske. Po zaslugah raziskovalcev v industriji, posebno v kemičnih oddelkih, je možno danes izdelovati svilo, ki je iste kakovosti kot naravna japonska svila. S tem je gmočno prizadeta Japonska industrija.

Ameriški izdelek prav nič ne zaostaja od japonskega. Nekateri trdijo izdelujejo svilo, ki v kakovosti celo prekaša prvega. Enako je tudi v drugih stvarih.

Nedavno je neki metalurgist izdal poročilo o iznajdbi načina, potom katerega bo možno nadomeščati kovino "manganese." Omenjena kovina je velike važnosti pri izdelavi jekla. Po obširnih preiskunjah beležijo do sedaj nepričakovano ugodne uspehe. Poleg tega je nad vse pomembno dejstvo, ker je dotične iverine na ameriškem kontinentu dovolj za vse potrebe. Do sedaj se je manganese importiralo iz krajev, največ pa iz Rusije. Federalna vlada za trgovino poroča, da se je do sedaj samo iz Rusije importiralo za 600.000 tonov letno.

Resnično dejstvo je, da pričelamo v Ameriki vsega več, kakor je splošna ljudska potreba. Toda kljub nujni potrebi prebivalstva, imamo v primeri z naravnim bogastvom dežele, občutno pomanjkanje.

IZ DOMOVINE

Nesreče zaradi mraza. V mariborsko bolnišnico so prepeklili 18 letnega tkalca Jožefa Pernata iz Zg. Radvanja. Pernat je zaradi slabosti na cesti v hudem mrazu obležal in zaspal. K sreči so ga našli neki pešci, ki so takoj poklicali reševalce. Pernatu so v mrazu zmrznile roke in noge. V bolnišnici imajo tudi nekega 66 letnega kamnoseka Miho Verdirja iz Slov. Bistrice, ki si je roke s snegom tako dolgo masiral, da so mu zmrznile.

—Z vagonskih stopnic je padel. Mraz zadnjih dni je povzročil, da so bile stopnice vseh osebnih vlakov zaledenele. Prav zaradi tega je spodrsnilo pri izstopanju iz vlaka 15 letnemu posestniku Francu Mikuzu z Rakeka. Pri padcu je fant priletel tako nesrečno, da je dobil notranje poškodbe in se zdravi sedaj v ljubljanski bolnišnici.

MALI OGLASI

Odda se soba poštenemu fantu ali dekletu. Prost vhod in kopališče. Naslov v uradu tega lista. (47)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Pripeljemo na dom.

Imamo naprodaj
5,000 GALON
OHLJSKEGA CONCORD VINA
v vašem galonu **59c** galon.
pripeljan **69c** galon
TED MANDEL, lastnik
MANDELS WINERY 215
KEMORE 3445
821 E. 22nd St. Euclid, O.



V vasi Minster, Anglija, so se tudi moški vrgli na pletenje nogavic in jopičev za vojake na fronti. Mi bi samo radi videli, kaj je v kozareh na mizi.



Na sliki vidite, kako se švicarske ženske trenirajo za vojno. Na sankah spuščajo z gora ranjenega vojaka.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župancič

"Si ga zasledila, kaj neda, Nancy?" je vprašal Sikes in ji ponudil kupico.

"Sem, Bill," je odgovorila mlada dama in izpila na dušek, "in trudna sem tudi dovolj od vsega. Mladč je bil bolan in je moral ostati v postelji; in —"

"A, Nancy, alata!" je dejal Fagin pogledal kvišku.

No, in žid je na čisto poseben način namršil rdeče obrvi, zraven pa na pol zaprl globoko vdrete oči — ali je bil to mig za Nancy, naj preveč ne besediči, ni kdo ve kako važno: Mi se omejitvijo na dejstva. In dejstvo je, da je na mah umolknila, pogledala večkrat prijazno gospoda Sikesa in napeljala pogovor na druge reči. Nekako deset minut za tem je prijel Fagina hud kašelj; nato si je vrgla Nancy šal okrog vratu ter rekla, da mora iti. Gospod Sikes je opomnil, da imata nekaj časa eno pot in da jo hoče pospremiti. Ošla sta skupaj, v kratki razdalji za njima pa pes, ki se je priplazil z zadnjega dvorišča, brž ko mu je izginil gospodar izpred oči.

Ko je odšel Sikes iz sobe, je pomolil žid glavo skozi vrata; gledal je za njim, ko je stopal po temni veži, stresel stisnjeno pest in zamrmral hudo kletvino. Potem je sedel z ostudnim rezanjem za mizo in se hitro pogledal v zanimivo branje "Policijskega vestnika."

Oliver Twist je bil tisti čas na poti h knjigarju. Niti od daleč se mu ni sanjalo, da sta si tako blizu s šegavim starim gospodom. Ko je prišel na Clerkenwell, je slučajno zavil v stransko ulico, ki ni bila naravnost na njegovi poti. Zmote se je zavedel šele, ko je je še polovico prehodil, in ker je vedel, da pride tudi po tej poti v pravo smer, se mu ni zdelo, da bi se vrnil, in je hitel, kar je mogel, s knjigami pod pazduho.

VSE KARKOLI

potrebuje se od zobozdravika bodi izvelenje zob, polnjenje zob in enako, lahko dobite v vaši polno zadovoljstvo pri dr. Župniku, ne da bi izgubili pri tem dosti časa. Vse delo je narajeno, kadar vam čas pripušča. Uradni naslov:

6131 St. Clair Ave.
vhod na 62. cesti
Knausovo poslopje

(47)

Velika noč se bliža!

Vsi, ki imate v stari domovini še starše, sorodnike, prijatelje in znance, se istih radi spomnite ob praznikih. A ne samo, da se jih spomnite, tudi razveseliti jih želite s kakim primernim darilom. Najbolj primeren dar za PIR-HE je denar. Da pa bodo vaši dragi v domovini točno in v redu sprejeli to, kar jim pošiljate, se vam svetuje, da se glede pošiljanja denarja obrnete na:

AUGUST KOLLANDER
Slovenski Narodni Dom
6419 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

KOLLANDER pošilja denar v Jugoslavijo, Italijo in druge evropske države. Vsaka pošiljatev je garantirana in je običajno izplačana v treh tednih. Cene dinarjem in liram so zelo ugodne. Pri Kollanderju dobite tudi jugoslovanske in italijanske znamke.

dalje.

Tako je šel in premišljal, kako srečen bi moral biti in kaj bi dal, da bi mogel vsaj še enkrat pogledati ubogega malega Dicka — nemara se prav zdajle joče, lačen in tepen — kar mu udari na uho glasen krik mlade ženske: "O, bratec moj premili!" Komaj se je ozrl, da bi videl, kaj je, že so ga prestregle roke, ki so se mu ovile okrog vrata.

"Nikarte!" se je branil Oliver. "Izpustite me. Kdo ste? Zakaj me ustavljate?"

Edini odgovor na to je bilo silno javkanje mlade ženske, ki je bila objela in ki je imela košarico in hišni ključ v rokah. "O moj Bog!" je vzdiknila dekle, "našla sem ga! Oh, Oliver! O, ti poredno dete ti, koliko bridkosti si mi prizadelo! Pojdi domov, ljubček, pojdi! Bog bodi zahvaljen, našla sem ga!"

Po teh pretrganih vzdiklih se je dekle znova razjokalo in lomili so jo strahoviti histerični kriči. Dve ženski sta se ustavili, mesarski hlapec, ki so se mu lasje svetili od masti, je prišel gledat, in ženski sta ga vprašali, kaj on misli, ali ne bi kazalo skočiti po zdravniku. Mesar, ki mu je bilo videti, da rad postopa, da ne rečemo, lenari, je odvrnil, da misli, da ne.

"O, ne, ne; saj mi ni nič," je dejala dekle in prišla Olivera za roko, "mi je že odleglo. Zdjaj pa kar naravnost domov, ti nepripravljaj! Ala!"

"Kaj pa je prav za prav, gospodična?" je vprašala ena ženska.

"O, ma'am," je odgovorilo dekle, "ušel je, blizu mesec dni je tega, staršem, ki si s trdim delom pošteno služijo kruha. Pa vam gre in se pomeša med tatove in drugo tako sodrgo, da bi bilo materi skoraj srce počilo."

"O, ti mali hudobijan!" je rekla ženska.

"Domov pojdi, domov, ti mrha mala!" je rekla druga.

"Saj ni res!" je zavrnil Oliver ves preplašen. "Ne poznam je. Saj nimam sestre, ne očeta ne matere. Saj sem sirota; v Pentonvillu stanujem."

"No, ali ga slišite, kako se krči!" je zavpila mlada ženska.

"O, Nancy!" je vzdiknil Oliver, ki ji je pogledal jele sedaj v obraz, in je ves osupel odskočil.

"Vidite, da me pozna!" je nagovorila Nancy gledalce. "Ne more tajiti. Dajte, pogovorite ga, da pojde z mano, ljudje božji, če ne, bo spravil še mater in očeta pod zemljo in meni bo umoril srce."

"Kakšnega hudiča pa imate?" je zakričal mož, ki je planil z belim psom za petami iz bližnje pivnice. "Mali Oliver! Pojdi domov k materi, revi, ti pasja duša! Pri tej priči domov!"

"Saj nisem njihov. Ne poznam jih. Pomagajte! Pomagajte!" je kričal Oliver in se skušal izvit iz močne roke.

"Pomagajte?" je ponovil mož. "Čaka no, jaz ti bom že pomagal, ti mali capin! Kakšne bukve so to? Si jih ukrad, kaj ne? Sem jih dal!" S temi besedami mu je iztrgal mož knjige iz rok in ga treščil po glavi.

"Tako je prav!" je zaklical nekdo skozi podstrešno okno. "Drugče ga ne boste spametovali."

"To je beseda, to!" je zaklical tesar z zaspanim obrazom in pogledal pritrjevalno proti oknu.

"To mu bo dobro delo!" sta pritegnili oni dve ženski.

"Jih bo že še dobil!" je pristavil mož, udaril Olivera še en-

krat in ga zgrabil za vrat. "Na, ti mladi falot! Na — vidiš Belina? Varuj se ga,

šibak še od pravkar prestane bolezni, omamljen od udarcev in nenadnega napada, preplašen od divjega renčanja psa in surovosti moža, potlačen od prepričanja vseh okrog stoječih, da je res tista zakrknjena mala hudoba, kakor sta ga ona dva popisala — kaj je mogel storiti ubogi otrok?

Stemnilo se je že, okolica je bila videti sumljiva, nikake pomoči v bližini — prazno bi bilo vsako upiranje. Minuto pozneje sta ga že vlekla po mračnem labirintu ozkih dvorišč, gnala sta ga s tako naglico dalje, da je bilo še tisto, kar si je upal zdaj pa zdaj zakričati na pomaganje, docela nerazumljivo. Pa je imelo tudi malo pomena, ali je razumljivo ali ne, zakaj nikogar ni bilo, ki bi se bil zmenil zanj, naj bi bili njegovi glasovi še tako razločni.

Plinove svetilke so se prižgale. Bedwinka je strahoma čakala na odprtih vratih; dekla je tekla že do dvajsetkrat po cesti, da bi našla kak sled za Oliverom. In stara gospoda sta še vztrajno sedela v temni sobi z uro na sredini.

SESTNAJSTO POGLAVJE

Pripoveduje, kaj se je zgodilo z Oliverom, ko si ga je prisvojila Nancy.

Ozkih cest in dvorišč je bilo naposled konec, in dospeli so do širokega, odprtega prostora, preženega s pregrajami za govedo in drugimi znamenji živinskega trga. Tu je začel hoditi Sikes bolj zlagoma, zakaj dekle ni moglo nikakor več hiteti tako kakor doslej. Obrnil se je proti Oliveru in zagrmel nanj, naj se prime Nancy za roko.

"Slišiš?" je zagodrnjal Sikes, ko se je Oliver obotavljal in se ozrl okrog.

Bili so v temnem kotu, koder ni bilo človeka. Oliver je videl le predobro, da je vsako upiranje brezupno. Iztegnil je roko in Nancy jo je trdo stisnila v svojo.

"Daj drugo meni," je velel Sikes in prijel Olivera za drugo roko. "Na, Belin!"

Pes je pogledal in zarenčal.

"Sem poglej, dečko!" je dejal Sikes in prijel z drugo roko Olivera za grlo, "samo črhne naj, pa ga zgrabi! Razumeš?"

Pes je spet zarenčal, si obliznil gobec in pogledal Olivera, kakor bi mu hotel neutegoma planiti za vrat.

"Tako je voljan, kakor pravi kristjan, oko mi izbijte, če ni!" je rekel Sikes in gledal žival z nekim divjim in krvočelnim priznanjem. "Zdjaj veš, česa si si lahko v svesti, gospodiči. Kar kriči, kolikor te je volja. Pes ti bo kaj hitro veselje pregnal. Ala!"

Blin je zmalaj z repom v zahvalo za ta nenavadno prisrčni nagovor. Se enkrat je renče posvaril Olivera in skakal potem spredaj pred njimi.

Zdjaj so šli skozi Smithfield, a zastran Olivera bi bili lahko tudi na Grosvenor-sqaru — zakaj deček ni vedel prav nič, kje so. Noč je bila temna in meglena. Luči iz trgovin toliko da so predirale meglo, ki se je čedalje bolj gostila in ovijala ulice in hiše v mrak, da se je zdel Oliveru tuji kraj še bolj tuji in ga je otožna negotovost še huje tlačila.

Prehiteli so še nekaj korakov, ko je zamolklo udarila ura. Ob prvem udarcu sta se Oliverova spremljevalca ustavila in obrnila glave v smer, odkoder je prihajal zvok.

"Osem je ura, Bill," je spregovorila Nancy, ko je kladivo odbilo.

"Zdjaj si mi pa pravo reč povedala! Saj slišim sam, ali ne slišim?" je odvrnil Sikes.

"Rada bi vedela, ali jo oni slišijo," je dejala Nancy.

"I, kajpada jo slišijo," je odgovoril Sikes. "Okoli Jernejeva so me zašili; in ni bilo ene pogre-

šne trobente, da je ne bi bil slišal cviliti. Ko so me čez noč zaklenili, se mi je zdelo od drenažu in hrupu tam zunaj ta prekleta stara ječa tako tiha, da bi se bil najrajši z glavo zaletel v železna vrata."

"Ubogi fantje!" je dejala Nancy, ki je bila z obrazom še zdaj obrnjena proti tistemu kraju, odkoder se je bil oglasil zvon. mla-di fantje!"

"Ha, to je vse, na kar mislite ženske," je odgovoril Sikes. "Za-li mladi fantje! Že prav, ampak tako je, kakor da so mrtvi — potemtakem mi ni dosti mar."

S to tolažbo si je pobijal gospod Sikes ljubosumnost, ki ga je obhajala. Nato je prijel Olivera trje za zapestje in mu velel, naj stopi.

"Počakaj trenutek," je dejalo dekle. "Jaz ne bi hitela mimo, če bi moral ti ob prvi 8 uri, ki pride, ven, da bi te obesili, Bill. Hodila bi tod okrog in okrog, dokoder se ne bi zgrudila, pa če bi ležal sneg in ne bi imela niti rute, da bi se odela."

Dalje prihodnjč

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

1940	MAR.	1940
Sa	Mo	Tu
3	4	5
6	7	8
9	10	11
12	13	14
15	16	17
18	19	20
21	22	23
24	25	26
27	28	29
30		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

MAREC

30. — Demokratska organizacija 23. varde priredi ples v SND na St. Clair Ave.

30. — Gospodinski klub SND iz Maple Heights, O. priredi ples v SND na Stanley Ave.

30. — St. Vitus Cadets ples v Twilight Ballroom.

31. — Dr. Najsv. Imena fare sv. Kristine priredi banket in ples v šolski dvorani sv. Kristine na 881 Bliss Rd. ob priliki 10 letnica društva.

31. — Pevski zbor Zvon priredi spomladanski koncert v SND na 80. cesti.

31. — Mladinski pevski zbor SDD na Waterloo Rd. priredi spomladanski koncert v avditoriju SDD na Waterloo Rd.

31. — Godba fare sv. Vida priredi koncert v šolski dvorani sv. Vida.

31. — Godba društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi koncert v Slovenskem domu na Holmes Ave.

APRIL

6. — St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v avditoriju SND.

6. — Klub Slovenskih vdov plesno veselico v Knausovi dvorani.

6. — Skupna društva Zapadne slovanske zveze prireditev v SDD na Waterloo Rd.

7. — Društvo sv. Helene, št. 193, KSKJ obhaja 15-letnico obstanka v Slovenskem domu na Holmes Ave.

13. — Društvo Presv. Imena ml., (Holy Name Juniors), fare Marije Vnebovzete priredi ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

14. — Pevsko društvo Jadran vprizori opereto "Ciganska nevesta" v SDD na Waterloo Rd., v proslavo 20-letnice zborovega obstanka.

14. — V Društvenem domu na Recher Ave. se vrši proslava prve obletnice otvoritve klubovih prostorov.

14. — Mladinski pevski zbor Zvončki koncert v Narodnem domu, West Park.

14. — Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

20. — Rainbow Frolic, Y.L.S. Club v Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave.

20. — Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

21. — Spomladanska prireditev mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

21. — Spomladanski koncert samostojne Zarje.

27. — Podružnica št. 50 SZZ plesna veselica v SND.

28. — Pevski zbor Adria priredi koncert in ples v Društvenem domu na Recher Ave.

MAJ

4. — Častna straža SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

4. — Skupna društva fare sv. Vida priredi plesno veselico v Twilight Ballroom (Grdinova dvorana).

5. — Pevsko društvo Planina priredi koncert v SND, Maple Heights.

5. — Samostojno društvo sv. Alojzija praznuje 40 letnico v SND na 80. cesti z lepim programom.

5. — Podružnica št. 10 SZZ Materinsko proslavo v Slovenskem domu na Holmes Ave.

11. — Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

12. — Podružnica št. 21 SZZ v West Parku priredi Materinsko proslavo v Jugoslovanskem narodnem domu v W. Parku.

12. — Mladinska šola SND spomladanska prireditev v avditoriju SND.

12. — Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

12. — Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

18. — Dr. sv. Ane št. 4 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

19. — Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

26. — Jugosl. narodni dom v West Parku praznuje 20 letnico s popoldanskim programom, zvečer ples.

JUNIJ

2. — Proslava 125. obletnice slovenskega pesnika Valentin Vodnika in volitve ljubljanskega župana za leto 1941.

2. — Društvo sv. Križa št. 14 KSKJ ima piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

2. — Društvo sv. Vida št. 25 piknik na Pintarjevi farmi.

9. — Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ prirede piknik na Močilnikarjevi farmi.

15. — Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16. — Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

16. — Pevsko društvo Jadran priredi piknik na Pintarjevi farmi.

JULIJ

14. — Piknik Slovenske zadružne zveze na Močilnikarjevi farmi.

14. — Skupna društva fare sv. Vida piknik na Pintarjevi farmi.

21. — Klub slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu priredi običajni piknik na Pintarjevi farmi.

AVGUST

25. — Zveza društev Najsv. Imena priredi slovenski Baragov dan v Brae Burn Garden, 25000 Euclid Ave.

OKTOBER

12. — Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

26. — Slov. zadružna zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

DECEMBER

22. — Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

Imenik raznih društev

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOV.
ST. 138, C. K. OF OHIO
Predsednik Jos. Meglich, podpredsednik John Hrovat st., finančni tajnik John Hrovat ml., 6711 Edna Ave., zapisnikar in tajnik bolniškega oddelka Jos. Hrovat, 6731 Edna Ave., blagajnik Frank Turek. Nadzorniki: Geo. Turek, Jos. Kostanjšek, Jos. Pakj. Vratar Anton Gregorč. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v dvorani stare šole sv. Vida.

DRUŠTVO CARNIOLA TENT.
ST. 1288, THE MACCABEES
Predsednik Joseph Sasin, tajnik Tavear, blagajnik in zapisnikar Babin. Nadzorniki: Anton Zupanc, Franke Drobic, Louis Pakj; bolniš. odbor: Math Kern, Frank Znidar, Vinko Klemenčič; zdravnik dr. K. Društveni urad v starem poslopju zgoraj. Seje vsako četrto nedeljo v mesecu v novem poslopju SND, ran št. 1.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Predsednik Louis Erste, 6205 Whitler Ave.; podpredsednik Mike Klemenčič, tajnica Mary Ottoničar, 1119 E. 66th St.; zapisnikarica Julia Brezovar, blagajničarka Margaret Tomazin; nadzorniki: Anthony J. Fortuna, Lawrence Bandi, Louis Krajc. Seje se vršijo vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida.

Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo 2 ali 3 ali več zastopnikov in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se pa v ljudno prosijo, da se redno udeležujejo sej in sponočajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DRUŠTVO SV. VIDA, ST. 25 KSKJ.

Predsednik Anton Strniša, Sr. podpredsednik Josip Gorup, tajnik Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Louis Krajc; za pregledovanje novega članstva vsi slovenski zdravniki.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1. pop. Mesečni asecment se začne pobirati 12:30, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1. pop. Mesečni asecment se začne pobirati 12:30, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1. pop. Mesečni asecment se začne pobirati 12:30, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1. pop. Mesečni asecment se začne pobirati 12:30, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1. pop. Mesečni asecment se začne pobirati 12:30, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1. pop. Mesečni asecment se začne pobirati 12:30, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1. pop. Mesečni asecment se začne pobirati 12:30, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v